

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2015, č. j. CPR-21481-3/ČJ-2015-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2015, č. j. 2 A 55/2015 – 29,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4. 6. 2015, č. j. KRPA-408269-39/ČJ-2014-000022, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Posledně uvedeným rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a zároveň mu byla stanovena doba dvou let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Dne 25. 11. 2015 byl soudu doručen návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh by odůvodněn tím, že stěžovatel žije na území České republiky osm let. Správní vyhoštění by bylo nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, jelikož žije ve společné domácnosti s družkou. To, že je občankou Ukrajiny, a jaký má zde má povolený pobyt, nepřísluší správním orgánům posuzovat, neboť nebyla účastníkem řízení. Stěžovatelovo vyhoštění by bylo vzhledem k situaci na Ukrajině v rozporu s mezinárodními úmluvami. Pochází sice ze Zakarpatské oblasti, ale situace ovlivňuje celé její území.

[3] Stěžovatel dále cituje pasáže usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, které se týkají zásahu do práva na spravedlivý proces v případě nuceného vycestování cizince. Dále též poukazuje na usnesení ze dne 4. 10. 2005,

č. j. 8 As 26/2005 – 76. V této souvislosti žádá, aby byl odkladný účinek přiznán s ohledem na jeho právo na spravedlivý proces a legitimní očekávání.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila tak, že nepřiznáním odkladného účinku stěžovateli nedojde k nenahraditelné újmě, neboť nebude nepřiměřeně zasazeno do jeho rodinného a soukromého života. V této souvislosti odkazuje na své rozhodnutí a rozsudek městského soudu. Dále uvádí, že stěžovatelova družka o účastenství v řízení nepožádala. Navíc je její pobyt na území České republiky nepovolený.

[5] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s., platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a žalovaným dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[7] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, bude muset stěžovatel vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti.

[8] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojenou s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, či ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[9] Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o pobytu cizinců“), žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

pokračování

[10] Soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel spatřoval takovou újmu (nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života a porušení mezinárodních závazků České republiky v případě vyhoštění vzhledem k situaci na Ukrajině).

[11] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[12] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona o pobytu cizinců, neboť vícekrát porušoval právní předpisy tím, že opakovaně pobýval na území České republiky bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn, a opakovaně nerespektoval výjezdní příkazy. Správní vyhoštění mu bylo uloženo i dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 dle téhož zákona, neboť pobýval na území České republiky bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn. K uložení vyhoštění tedy nebylo přistoupeno z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, případně jiného závažného narušení veřejného pořádku či veřejného zdraví.

[13] Soud tedy neshledal důvod, pro nějž by byl spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem ve stěžovatelově setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí zdejšího soudu o jeho kasační stížnosti. Žalovaný ostatně ani žádné takové skutečnosti ve svém vyjádření neuváděl.

[14] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu. V nynějším případě to znamená, že se obnovuje odkladný účinek, který byl na základě § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců spojen se žalobou proti rozhodnutí žalované. Jedním z účinků napadeného rozsudku totiž bylo dle § 73 odst. 2 s. ř. s. skončení odkladného účinku, který byl spojen s podanou žalobou. Tento účinek napadeného rozsudku se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavuje až do skončení řízení o kasační stížnosti.

[15] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímano rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu